

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det var jo noget af en svada, finansministeren kom med mod min tale. Jeg kan forstå på finansministeren, at det ville være et forfærdeligt samfund, hvis alle kunne få lov til at være med, hvis alle kunne få lov til at være en del af arbejdsmarkedet og vi kunne få fordelt arbejdet og rigdommen. Det er slet ikke til at forestille sig for finansministeren, og der må man så bare konstatere, at der er vi dybt uenige; vi arbejder for et samfund, hvor alle kan være med.

Så talte finansministeren om julefred og om, at vi havde den bedste finanslov nogen sinde. Kan finansministeren forestille sig, at der ikke er meget julefred i de familier, som ikke har råd til julegaver, at der ikke er meget julefred ude i kommunerne, hvor man nu skal til at sidde og ryste for: Hvor er det, finansministeren kommer og skærer ned? Hvor er det, man skal finde de 3 mia. kr.? Er det plejehjemmet eller børnehaven eller folkeskolen, eller hvor er det? Kan ministeren forestille sig, at det ikke er godt for julefreden?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg mener, at det bedste for julefreden er, at man kan give et godt grundlag over finansloven, afsætte ressourcer på de områder, hvor man gerne vil gøre en særlig indsats totalt set, og det er præcis det, vi har gjort ved over finansloven f.eks. at sætte dobbelt så meget af til de svage grupper i forhold til det, man havde tradition for i den tilsvarende 4-års-periode, før denne regering tiltrådte.

Man gør det ved at give nogle rammevilkår, som er bedre. Det er jo ikke det samme, som at der ikke er ulykkelige folk. Det er ikke det samme, som at unge mennesker ikke lokkes til at tage narko og bliver narkomaner og havner i uføre. Det er ikke det samme, som at der ikke bliver alkoholikere, som havner i uføre, og folk, der efter brudte ægteskaber melder sig ud af samfundet. Det er jo set før. Og så er det et spørgsmål om at håndtere de udfordringer, vi står over for, for hver persons situation er ulykkelig. Men det er den samlede indsats, man må se på i forbindelse med en finanslov: Hvad gør vi for alkoholikere? Hvad gør vi for narkomaner? Og vi gør mere nu, end man nogen sinde har gjort før. Sådan er det nu engang.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at der er flere herbergspladser. Hvis nu man lod være med at skære så meget i kontanthjælpen, kunne det være, der ikke var lige så mange familier, der blev hjemløse og derfor fik brug for herbergspladserne. Men så kunne finansministeren selvfølgelig heller ikke stå og bryste sig af, hvor mange flere herbergspladser den her regering skaffer.

Jeg vil stadig væk gerne høre, om ministeren tror, det skaber julefred også blandt de mange ude i kommunerne, der nu skal sidde og overveje, hvor i velfærden ministeren vil kræve at der skal skæres ned. De offentligt ansatte, der i forvejen føler en enorm utryghed på grund af hele kommunalreformen, får nu oveni den bekymring, at de ikke ved, hvor der skal skæres ned. Vi ved fra kommunerne – og det gør finansministeren også, hvis han ellers tør indrømme det – at skal man skære midt i et finansår, så er det de brede velfærdsområder, der rammes: Så er det skolerne, børnehaverne, ældreplejen, der rammes, for det er der, de store udgifter ligger.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er jo en misforståelse. Der er ikke tale om at skære ned. Der er tale om at ændre et budget, så de stigninger, de meransættelser, det merforbrug, man planlægger næste år, holdes inden for den vækstramme, der er aftalt. Der er altså ikke tale om, at man skal bruge færre penge; der er tale om, at man skal bruge flere penge. Og de penge, man skal bruge mere inden for rammen, har man fået fra statskassen. Sådan er det.

Så det er da i virkeligheden en spændende opgave at sige: Hvordan efterleves så aftalen? Der er to muligheder:

Enten siger man: Aftalesystemet duer ikke. Det er helt fint at indgå aftaler, men indstillingen er den, at man ikke skal overholde aftalerne. Hvis det er indstillingen, vil jeg sige: O.k., det vil jeg acceptere. Så skal vi have en anden måde at forhandle kommuneøkonomi på.

Eller også siger man: Det er klart, at hvis vi har indgået en aftale, så skal den overholdes. Derfor skal ministeren overhovedet ikke komme og blande sig i den enkelte kommunes kontering på hovedkonti. Det eneste, jeg kunne drømme om, er at sige: Hvad er det for en ramme, der måtte gælde? Hvad er det for en ramme, der gælder for alle kommunerne? Så det er en rammediskussion.